

Maade. Og det er det, som dette Forslag gaar ud paa at gøre.

Jeg genoptager derefter min Gennemgang af Forsvarsministerens Interview. Dér siger Ministeren paa et Spørgsmaal af Intervieweren: „Er der i hvert Fald ikke sket det, at Situationen i Østersøen er blevet uroligere, og Danmarks Stilling som Følge deraf mere usikker?“ Ministeren svarer: „Godt, lad os kun tale rent ud. De tænker paa Muligheden af et engelsk-russisk Sammenstød, hvilket jo for Resten ogsaa ofte diskuteres i den europæiske Presse.“ Det er interessant at sammenholde denne Forsvarsministerens Udtalelse om Forholdene mellem England og Rusland med Udenrigsministerens Udtalelse om de fredelige Forhold i den Del af Verden, der har Interesse for Danmark. Og saa fortsætter den højtærede Forsvarsminister: „Hvorledes vilde vor Stilling i saa Fald være, hvis vi har et Forsvarsvæsen? Engländerne kan forlange, at vi skal spærre Sundet og Bælterne mod Rusland.“

Atter siger man til sig selv: Er dette virkelig en dansk Minister, der taler her? Er det en Mand, der har til Opgave at beskæftige sig med disse Forhold, hvis Embede maa paalægge ham et anstrengt Arbejde for at tilegne sig Forstaaelsen af disse Ting, er det virkelig en saadan Mand, der taler ud af disse Ord? Thi intet Barn, der har lært en Smule Verdenshistorie, kan være i Tvivl om, at er der noget, England *ikke* vil gøre, saa er det at bede os om at spærre Bælterne mod Rusland. Nej, er der noget, England har Interesse i, saa er det at holde Adgangen til Østersøen fri for den engelske Flaade — fri Adgang. At en saadan Udtalelse spredes i Udlandets Presse, kan kun bidrage til at give Udlandet forholdsvis beskedne Forestillinger om det Maal af Statsmandskunst, der kræves for at beklæde en Forsvarsministers Stilling her i Landet.

Saa fortsætter Ministeren: „Hvis vi gør det, er vi med det samme inde i Krigen som Englands allierede. Eller Rusland kan forlange Spærringen, og retter vi os efter den Fordring, er vi Ruslands allierede.“ Er det nu ikke besynderligt, at en dansk Forsvarsminister kan sende den Slags Ting ud i Verden? Naar vi i 1914 spærrede Store Bælt uden at blive hverken den ene eller den anden Magts allierede, er det saa ikke besynderligt, at den danske Forsvarsminister kan sende den Slags Ting ud i Verden? Den højtærede Forsvarsminister har paa dette Punkt ikke været nogen heldig Elev af det ærede Medlem Hr. P. Munch.

Saa spørger Intervieweren videre: „Men hvis vi ikke har noget Militærvæsen, vil der saa ikke i den givne Situation finde et Kapløb Sted mellem England og Rusland om, hvem der kan komme først hertil?“ Og den højtærede Forsvarsminister svarer herpaa: „Jo, det er naturligvis rigtigt. Et saadant Kapløb kan finde Sted, og med Erfaringerne fra August 1914 i Erindring kan der jo heller ikke være Tvivl om, at dette er en særdeles nærliggende Mulighed.“ Og saa siger den højtærede Minister videre: „Læg Mærke til, at jeg aldrig har sagt, at Afrustning kunde garantere Danmark imod at blive Krigsskueplads.“ Denne Udtalelse har Ministeren ved Finanslovens Behandling søgt at afsvække, men ikke med synderligt Held; men det, det kommer an paa, er jo ikke, hvilke Ord der er brugt, det, det kommer an paa, er, om Ministeren har givet dette Afrustningsforslag ud for at være en Ting, der sikrede Danmark Freden.

Og dér maa jeg sige, at Ministeren har efter min Mening Ret til at sige, at det har han egentlig ikke. Han har egentlig aldrig sagt, at dette sikrede Freden, og paa Møder, hvor jeg har været med Ministeren, har han villigt erkendt, at Forskellen i Opfattelsen drejede sig om, hvorledes man bedst sikrede Danmark Freden, enten ved Afrustning eller ved at have en Forsvarsordning. Men det, det kommer an paa her, er ikke blot, hvad Ministeren har sagt, men hvorledes dette Forslag er ført frem overfor Offentligheden. Dér behøver man kun at minde om de Ord, hvormed den socialdemokratiske Ordfører i Fjor sluttede sin Tale, med en Forbandelse mod Krigen og mod dem, der vilde muliggøre Krigen Fortsættelse: Dette vakte jublende Bifald hos Tilhørerne, og det er saa overmaade karakteristisk, thi Tilhørerne opfattede ganske naturligt dette saaledes, at de, der kæmper for Afrustningen, kæmper for Freden, og de, der kæmper mod Afrustningen, kæmper for Krigen. (Hør raab fra Tilhørerpladserne). Nu falder der jo atter Hør raab, som viser, at saaledes er netop Opfattelsen. Derfor glæder det mig at kunne slaa fast, at Ministeren udtrykkeligt siger, at Afrustning betyder ingen Garanti i saa Henseende. Han har Lov til at sige: Det er min Tro, at det er bedre end at have et Forsvar, men han kan ikke sige, at det betyder nogen Garanti, nogen Sikkerhed.

Ministeren fortsætter saa: „Jeg gentager derfor: skulde der en Gang komme et engelsk-russisk Sammenstød i Østersøen, vil et afrustet Danmark — og ifølge vort Forslag vil vi ikke have Miner til Spærring af